

RIKSDAGENS SVAR 186/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om tillsynsavgift till Finansinspektionen och till lag om ändring av lagen om Finansinspektionen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om tillsynsavgift till Finansinspektionen och till lag om ändring av lagen om Finansinspektionen (RP 199/2004 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 26/2004 rd).

Riksdagen förutsätter att regeringen noga följer hur den nya mekanismen fungerar och före hösten 2005 förelägger ekonomiutskottet en rapport om hur avgifterna för olika institut utvecklats jämfört med den gällande mekanismen, hur avgiftskriterierna utfallit i praktiken, vilka förändringar den nya mekanismen eventuellt lett till på finansmarknaden samt, i förekommande fall, om observerade missförhållanden med tillhörande ändringsförslag.

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om tillsynsavgift till Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller betalning av en årlig tillsynsavgift till Finansinspektionen.

Skyldiga att betala en tillsynsavgift är (*avgiftsskyldiga*)

1) tillsynsobjekt som avses i 5 § i lagen om Finansinspektionen (587/2003),

2) aktiebolag och andelslag som avses i 1 a § 2 mom. i kreditinstitutslagen (1607/1993),

3) emittenter av sådana värdepapper som är föremål för offentlig handel och som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989).

Finansinspektionen svarar för debiteringen av tillsynsavgiften. Tillsynsavgiften skall betalas till Finlands Bank.

Bestämmelser om åtgärdsavgifter till Finansinspektionen finns i lagen om Finansinspektionen.

2 §

Tillsynsavgift

För fastställande av tillsynsavgiften indelas de avgiftsskyldiga i grupper enligt 4—8 §.

Tillsynsavgiften fastställs för varje kalenderår som en grundavgift eller en proportionell avgift eller som en kombinerad grundavgift och proportionell avgift så som bestäms nedan i denna lag.

Grundavgiften är en fast avgift som definierats som beräkningsenheter. En beräkningsenhet är 100 euro.

Den proportionella avgiften beräknas på basis av balansomslutningen eller omsättningen enligt det senast fastställda bokslutet för den avgiftsskyldige, enligt det högsta kravet (*kapitalkravet*) för kapitalbasens minimibelopp enligt 72 § i kreditinstitutslagen eller för minsta kapitalbas enligt 31 § 1—3 mom. i lagen om värdepappersföretag (579/1996) eller enligt det sammanlagda beloppet av tillgångarna i de placeringsfonder som förvaltades vid utgången av det senast utgångna kalenderåret, om inte något annat följer av 3 §. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas det sammanlagda beloppet av intäkter enligt resultaträkningen, varvid nettointäkterna inkluderas i fråga om värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ, antecknas den som noll.

3 §

Vissa företagsarrangemangs inverkan på den proportionella avgiften

Om ett annat företag har fusionerats med den avgiftsskyldige efter den senast utgångna räkenskapsperioden, skall det överlåtande företags balansomslutning, omsättning eller kapitalkrav beaktas när den proportionella avgiften för den avgiftsskyldige fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis ingår i tiden mellan registreringen av fusionen och kalenderårets utgång. Vad som ovan i detta moment bestäms om fusion gäller i tillämpliga delar övertagande av ett annat företags affärsverksamhet. Om den av-

giftsskyldige har övertagit endast en del av ett annat företags affärsverksamhet, skall balansomslutningen, omsättningen eller kapitalkravet för det företag som överlåtits en del av affärsverksamheten beaktas vid fastställandet av den proportionella avgiften för den avgiftsskyldige endast enligt vad den överlåtna delen av affärsverksamheten utgör av hela affärsverksamheten för det företag som överlåtits affärsverksamhet.

Om en placeringsfond som förvaltas av ett annat fondbolag har fusionerats med en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 16 kap. i lagen om placeringsfonder, skall den överlåtande placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis ingår i den tid som börjar med meddelandet enligt 110 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder om att fusionen är verkställd och slutar vid kalenderårets utgång. På motsvarande sätt skall den överlåtande placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses ovan i detta moment fastställs för det fondbolag som förvaltat den placeringsfond som fusionerats.

Om förvaltningen av en placeringsfond som förvaltats av ett annat fondbolag (*överlåten placeringsfond*) har överlåtits till ett fondbolag efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 15 kap. i lagen om placeringsfonder, skall den överlåtna placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis ingår i tiden mellan tidpunkten för verkställigheten av överlåtelser av förvaltningen och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt skall den överlåtna placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses ovan i detta moment fastställs för det fondbolag vars placeringsfond har överlåtits.

Om ett företag efter den senast utgångna räkenskapsperioden har delats i två eller flera företag så att minst ett av de övertagande företagen är avgiftsskyldigt, skall den proportionella

andel av det ursprungliga företags balansomslutning, omsättning eller kapitalkrav som motsvarar förhållandet mellan den nettoförmögenhet som fått från det ursprungliga företaget och det ursprungliga företags nettoförmögenhet före delningen beaktas när den proportionella avgiften för respektive övertagande avgiftsskyldigt företag fastställs för de månader som helt eller delvis ingår i tiden mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång. Om det ursprungliga företaget är avgiftsskyldigt och om det inte upplöses i samband med delningen, skall inte den proportionella andel av det ursprungliga företags balansomslutning, omsättning eller kapitalkrav som motsvarar förhållandet mellan den vid delningen överlåtna nettoförmögenheten och företags nettoförmögenhet före delningen beaktas när den proportionella avgiften för det ursprungliga företaget fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis ingår i tiden mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång.

4 §

Tillsynsavgiften för kreditinstitut

Tillsynsavgiften för kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen och för filialer till utländska kreditinstitut som avses i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) består av en grundavgift och en proportionell avgift. Tillsynsavgiften består dock endast av en grundavgift när kreditinstitutet eller filialen är Finansinspektionens tillsynsobjekt ännu efter utgången av det kalenderår under vilket kreditinstitutets eller en i 2 mom. 5 punkten avsedd filials koncession har återkallats i Finland eller, i fråga om filialer som avses i 2 mom. 4 punkten, under vilket koncessionen för ett utländskt kreditinstitut har återkallats i kreditinstitutets hemstat. Tillsynsavgiften för representationen för ett utländskt kreditinstitut vars hemstat inte hör till Europeiska ekono-

miska samarbetsområdet består endast av en grundavgift.

Beloppet av grundavgiften är

1) 60 beräkningsenheter för affärsbanker som avses i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), för sparbanksaktiebolag som avses i sparbankslagen (1502/2001) och för andelsbanksaktiebolag som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001),

2) 20 beräkningsenheter för sparbanksbanker som avses i sparbankslagen och för andelsbanker som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform,

3) 20 beräkningsenheter för andra än i 1 och 2 punkten avsedda kreditinstitut,

4) 20 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska kreditinstitut vilkas hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5) 30 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska kreditinstitut vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6) 10 beräkningsenheter för representationer för sådana utländska kreditinstitut vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Om provisionsintäkterna enligt det senast fastställda bokslutet för ett kreditinstitut som avses i 2 mom. 1 eller 2 punkten är större än finansnettot, är grundavgiften för kreditinstitutet 90 beräkningsenheter utöver det som anges i 2 mom.

Den proportionella avgiften för ett kreditinstitut som avses i 2 mom. 1—3 punkten är 0,00275 procent av kreditinstitutets balansomslutning och 0,06 procent av kapitalkravet. Den proportionella avgiften för en filial som avses i 2 mom. 4 punkten är 0,0016 procent och för en filial som avses i 2 mom. 5 punkten 0,0055 procent av filialens balansomslutning.

Hos avgiftsskyldiga som avses i denna paragraf tas inte ut några tillsynsavgifter enligt 5 eller 6 § eller 7 § 1 mom. 1—8 eller 10—14 punkten.

5 §

Tillsynsavgiften för värdepappersföretag

Tillsynsavgiften för värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag och för filialer till utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) består av en grundavgift och en proportionell avgift. Tillsynsavgiften består endast av en grundavgift när värdepappersföretaget eller filialen är Finansinspektionens tillsynsobjekt ännu efter utgången av det kalenderår under vilket värdepappersföretagets eller en i 2 mom. 3 punkten avsedd filials koncession har återkallats i Finland eller, i fråga om filialer som avses i 2 mom. 2 punkten, under vilket koncessionen för ett utländskt värdepappersföretag har återkallats i företagets hemstat. Tillsynsavgiften för representationen för ett utländskt värdepappersföretag vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet består endast av en grundavgift.

Beloppet av grundavgiften är

- 1) 90 beräkningsenheter för värdepappersföretag,
- 2) 20 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska värdepappersföretag vilkas hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- 3) 30 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska värdepappersföretag vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- 4) 10 beräkningsenheter för representationer för sådana utländska värdepappersföretag vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Den proportionella avgiften för ett värdepappersföretag är 0,20 procent av företagets årliga omsättning och 0,75 procent av kapitalkravet. Den proportionella avgiften för en filial som avses i 2 mom. 2 punkten är 0,16 procent och för en filial som avses i 2 mom. 3 punkten 0,35 procent av filialens årliga omsättning.

Hos avgiftsskyldiga som avses i denna paragraf tas inte ut några tillsynsavgifter enligt 6 § eller 7 § 1 mom. 1—8 eller 10—14 punkten.

6 §

Tillsynsavgiften för fondbolag

Tillsynsavgiften för fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder och för filialer till utländska fondbolag som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) består av en grundavgift och en proportionell avgift. Tillsynsavgiften består endast av en grundavgift när fondbolaget eller filialen är Finansinspektionens tillsynsobjekt ännu efter utgången av det kalenderår under vilket fondbolagets eller en i 2 mom. 3 punkten avsedd filials koncession har återkallats i Finland eller, i fråga om filialer som avses i 2 mom. 2 punkten, under vilket koncessionen för ett utländskt fondbolag har återkallats i bolagets hemstat. Tillsynsavgiften för representationen för ett utländskt fondbolag vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet består endast av en grundavgift.

Beloppet av grundavgiften är

- 1) 40 beräkningsenheter för fondbolag,
- 2) 20 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska fondbolag vilkas hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- 3) 30 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska fondbolag vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- 4) 10 beräkningsenheter för representationer för sådana utländska fondbolag vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Den proportionella avgiften för ett fondbolag är 0,0055 procent av det sammanlagda beloppet av tillgångarna i de placeringsfonder som bolaget förvaltar och, om bolaget tillhandahåller förmögenhetsförvaltning enligt 5 § 2 mom. 1 punkten i lagen om placeringsfonder, 0,35 procent av omsättningen av förmögenhetsförvaltningen. Den proportionella avgiften för en filial som avses i 2 mom. 2 punkten är 0,21 procent och för en

filial som avses i 2 mom. 3 punkten 0,53 procent av filialens årliga omsättning.

Hos avgiftsskyldiga som avses i denna paragraf tas inte ut några tillsynsavgifter enligt 5 § eller 7 § 1 mom. 1—8 eller 10—14 punkten.

7 §

Tillsynsavgiften för andra som betalar en grundavgift

För följande avgiftsskyldiga består tillsynsavgiften endast av en grundavgift:

1) för den värdepapperscentral som avses i lagen om värdeandelssystemet (826/1991) är grundavgiften 2 600 beräkningsenheter och för konTOförande institut 60 beräkningsenheter; grundavgiften för konTOförande institut tas inte ut hos värdepapperscentralen; om ett konTOförande institut anlitar ett eller flera sådana underinstitut som avses i 7 a § i lagen om värdeandelssystemet, höjs det konTOförandet institutets grundavgift med 30 beräkningsenheter för varje underinstitut,

2) för finländska clearingparter och utländska clearingparter som har fast verksamhetsställe i Finland vilka avses i 4 a kap. 8 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen är grundavgiften 120 beräkningsenheter,

3) för den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen är grundavgiften 120 beräkningsenheter och för säkerhetsfonder 20 beräkningsenheter,

4) för den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om värdepappersföretag är grundavgiften 30 beräkningsenheter,

5) för den registreringsfond som avses i lagen om värdeandelssystemet och för clearingfonder som avses i värdepappersmarknadslagen är grundavgiften 20 beräkningsenheter,

6) för aktiebolag och andelslag som avses i 1 a § 2 mom. i kreditinstitutslagen är grundavgiften 10 beräkningsenheter,

7) för pantlåneinrättningar som avses i lagen om pantlåneinrättningar (1353/1992) är grundavgiften 10 beräkningsenheter,

8) för förvaringsinstitut som avses i lagen om placeringsfonder är grundavgiften 30 beräkningsenheter,

9) för emittenter av sådana aktier som är föremål för offentlig handel och som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen är grundavgiften 160 beräkningsenheter eller, om det är fråga om avgiftsskyldiga som avses i 4—6 §, 100 beräkningsenheter,

10) för emittenter av andra än i 9 punkten avsedda värdepapper som är föremål för offentlig handel är grundavgiften 30 beräkningsenheter,

11) för det centralinstitut för sammanslutningen av andelsbanker som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform är grundavgiften 60 beräkningsenheter; hos centralinstitutet tas inte ut någon grundavgift för konTOförande institut enligt 1 punkten eller grundavgift för holdingsammanslutningar enligt 12 punkten,

12) för kreditinstituts holdingsammanslutningar samt för i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002) avsedda konglomerats holdingsammanslutningar är grundavgiften 100 beräkningsenheter,

13) för sådana sammanslutningar som i enlighet med 1 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen har bestämmande inflytande i en fondbörs eller en clearingorganisation som avses i värdepappersmarknadslagen, i ett optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988) eller i den värdepapperscentral som avses i lagen om värdeandelssystemet är grundavgiften 200 beräkningsenheter,

14) för värdepappersföretags holdingsammanslutningar är grundavgiften 10 beräkningsenheter.

Om en sammanslutning är avgiftsskyldig på flera av de grunder som nämns i 1 mom. 12—14 punkten, tas avgiften ut endast en gång enligt den grund som leder till den högsta avgiften. Om en avgiftsskyldig som avses i 1 mom. 12—14 punkten samtidigt är dottersammanslutning i en annan koncern, tas en avgift inte ut hos modersammanslutningen på samma grund.

8 §

Tillsynsavgiften för andra avgiftsskyldiga

Tillsynsavgiften för fondbörser, optionsföretag och clearingorganisationer som avses i värdepappersmarknadslagen består endast av en proportionell avgift, som är 1,5 procent av börsens, företagets eller organisationens årliga omsättning, dock minst 500 beräkningsenheter. Den avgift som avses i denna paragraf tas inte ut hos värdepapperscentralen.

9 §

Sänkning av tillsynsavgiften

Om de medel som tas ut i form av tillsynsavgifter tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter sannolikt skulle överstiga kostnaderna enligt den budget för Finansinspektionen som godkänts av Finlands Bank med mer än fem procent, skall Finansinspektionen fastställa en tillsynsavgift enligt 10 § nedsatt så att den överskjutande delen sannolikt inte blir större än det belopp som föreskrivs ovan. När beloppet av den överskjutande delen bedöms skall hänsyn också tas till överskottet och underskottet från föregående kalenderår.

Finansinspektionen skall sänka alla avgiftsskyldigas tillsynsavgift med ett lika stort proportionellt belopp.

10 §

Fastställande av tillsynsavgiften

Tillsynsavgiften påförs av Finansinspektionen. Tillsynsavgiften förfaller till betalning vid en tidpunkt som bestäms av Finansinspektionen, dock tidigast den sista dagen i juni under kalenderåret. Den avgiftsskyldige kan betala tillsynsavgiften före utgången av kalenderåret i flera poster än en, så som Finansinspektionen närmare bestämmer. Finansinspektionen skall sända avgiftsbeslutet till den avgiftsskyldige senast 30 dagar före den första förfallodagen.

För den som blir avgiftsskyldig under kalenderåret fastställs den första tillsynsavgiften genom att en tolfedel av avgiften för hela kalenderåret multipliceras med det antal fulla eller partiella kalendermånader som ingår i tiden mellan avgiftsskyldighetens uppkomst och det första kalenderårets utgång. Den första tillsynsavgiften enligt detta moment förfaller till betalning den sista dagen i den kalendermånad som följer efter avgiftsskyldighetens uppkomst, dock inte före den tidpunkt som nämns i 1 mom.

Om avgiftsskyldigheten upphör under kalenderåret, återbetalas till den avgiftsskyldige på ansökan så många tolftedelar av den uttagna tillsynsavgiften som det ingår fulla kalendermånader i tiden mellan avgiftsskyldighetens upphörande och kalenderårets utgång.

Tillsynsavgiften skall betalas även om beslutet överklagats.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om betalningsförfarandet och det sätt på vilket de uppgifter som behövs för fastställande av tillsynsavgiften skall lämnas.

11 §

Ändringssökande

I fråga om sökande av ändring i beslut som Finansinspektionen meddelat med stöd av denna lag gäller 37 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen.

12 §

Dröjsmålsränta och indrivning av tillsynsavgiften i utsvärningsväg

För senas betalningen av tillsynsavgiften uppbärs dröjsmålsränta på avgiften enligt 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

En tillsynsavgift som fastställts med stöd av denna lag får jämte ränta drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsvärningsväg (367/1961).

13 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Lagen tillämpas första gången på den tillsynsavgift som tas ut för 2005.

Utan hinder av 7 § 1 mom. 9 punkten är grundavgiften för andra emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel än sådana avgifts-

skyldiga som avses i 4—6 § 140 betalningsenheter år 2005.

Utan hinder av 7 § 1 mom. 10 punkten är grundavgiften för emittenter av masskuldebrevslån som är föremål för offentlig handel 10 beräkningsenheter åren 2005 och 2006.

På tillsynsavgifter som inte fastställts när denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 27 juni 2003 om Finansinspektionen (587/2003) 10 § 2 mom. 1 punkten, 15 § 2 mom., 21 § och 29 § 2 mom., av dem 29 § 2 mom. sådant det lyder i lag 227/2004, samt fogas till lagen nya 36 a och 36 b § som följer:

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen skall i fråga om Finansinspektionens förvaltning

1) besluta om tillsynsavgifterna och åtgärdsavgifterna till Finansinspektionen samt behandla den plan som anges i 36 b §,

tionen kan meddela föreskrifter om vilka uppgifter om tillsynsobjekts ekonomiska ställning, ägare, interna kontroll och riskhantering, förvaltnings- och kontrollorgan, anställda samt verksamhetsställen som regelbundet skall rapporteras till Finansinspektionen.

21 §

Utfärdande av bokföringsföreskrifter

Finansinspektionen kan för tillsynsobjekt och för sådana finansiella institut som avses i 3 § i kreditinstitutslagen utfärda för tillsynen relevanta tekniska föreskrifter om löpande bokföring av affärstransaktioner samt om bokföring av förbindelser utanför balansräkningen, med avvikelser från vad som föreskrivs i 2 kap. 4—10 § i bokföringslagen och i föreskrifter som har meddelats med stöd av dem.

15 §

Granskningsrätt och rätt att få uppgifter

Tillsynsobjekt och övriga finansmarknadsaktörer skall utan obefogat dröjsmål tillställa Finansinspektionen de för tillsynen och fastställandet av tillsynsavgiften relevanta uppgifter och redogörelser som den ber om. Finansinspek-

29 §

Inspektion av filialer som är etablerade i Finland

— — — — —
På begäran av tillsynsmyndigheten i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan Finansinspektionen inom ramen för sin behörighet inspektera en filial som etablerats i Finland av ett kredit- eller finansinstitut från den andra staten eller ett värdepappersföretags eller ett fondbolags filial eller på annat sätt övervaka och inspektera filialen.

36 a §

Åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter

För täckande av kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet uttas åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter.

I fråga om åtgärdsavgifter som tas ut för tillstånd och andra prestationer av Finansinspektionen gäller bestämmelserna i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Beslut om avgiftsbelagda prestationer och avgifternas storlek fattas av Finansinspektionen.

Finansinspektionen kan ta ut en åtgärdsavgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten hos en utländsk tillsynsmyndighet som avses i

29 §, om Finansinspektionen på begäran av den utländska tillsynsmyndigheten genomför tillsyns- eller inspektionsåtgärder som gäller en filial som avses i 5 § 3, 7 eller 18 punkten. Finansinspektionen kan också ta ut den åtgärdsavgift som avses ovan direkt hos filialen, om den utländska tillsynsmyndigheten har bestämt att filialen skall betala avgiften till Finansinspektionen eller om avgiften annars kan tas ut enligt lagstiftningen i en annan EES-stat.

Angående tillsynsavgifter till Finansinspektionen föreskrivs särskilt.

36 b §

Plan med anledning av finansiellt underskott

Om de medel som tas ut i form av tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter inte räcker till för att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet, skall Finansinspektionen utan dröjsmål göra upp en plan för behövliga åtgärder med anledning av det finansiella underskottet.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 8 december 2004